

„POSZERZ PRZESTRZEŃ TWEGO NAMIOTU”

List pasterski Metropolity Lubelskiego na Wielki Post 2023 r.

Umiłowani w Chrystusie Panu Siostry i Bracia!

Okres Wielkiego Postu to czas refleksji nad naszą postawą wobec Boga i wobec ludzi. Jesteśmy wezwani do odnowy naszego życia, do nawiązania głębszej relacji z Bogiem, który nas stworzył na swoje podobieństwo i który nas odkupił przez śmierć i zmartwychwstanie swego Syna.

Jesteśmy także wezwani, aby naprawić nasze relacje z ludźmi, pamiętając, że nie może kochać Boga ten, kto odmawia przebaczenia i pomocy bliźniemu. Wielki Post to czas uporządkowania naszego życia: odnalezienia właściwej hierarchii wartości, opanowania swoich słabości i nałogów.

Uczyńmy Chrystusa naszym przewodnikiem na drogach Wielkiego Postu. Odnajdźmy Go w Kościele, gdzie umacnia nas słowem zbawienia i karmi chlebem życia. On posyła nam od Ojca Ducha Świętego, aby nam wskazał, jak wybierać dobro i dawać świadectwo miłości. Podążając za przykładem Jezusa, uczmy się walczyć ze złem, aby jak najlepiej przygotować się na obchód Świąt Wielkanocnych.

Synod papieski i lubelski

„Poszerz przestrzeń twego namiotu”. Tymi słowami z Księgi proroka Izajasza został zatytułowany dokument roboczy kontynentalnej fazy papieskiego synodu, który trwa w Kościele powszechnym. Odwołanie się do tego biblijnego obrazu, zapowiadającego chwalebny przyszłość Jerozolimy po latach niedoli, świadczy o przekonaniu papieża Franciszka i organizatorów, że *synod o synodalności* będzie dla wielu impulsem do uczestnictwa w życiu Kościoła, budowania kościelnej komunii i podjęcia misji ewangelizacyjnej.

Od stycznia do marca tego roku na całym świecie odbywa się siedem zgromadzeń kontynentalnych, których zadaniem jest przygotowanie dokumentów końcowych. Zgromadzenie europejskie odbyło się w Pradze w dniach 5-12 lutego. Uczestniczyli w nim przewodniczący episkopatów krajów Europy oraz trzyosobowe delegacje. Ponadto każda konferencja episkopatu otrzymała możliwość wybrania dziesięciorga delegatów uczestniczących w obradach online. Wśród nich znalazła się też osoba reprezentująca archidiecezję lubelską.

Do zadań etapu kontynentalnego należało przeanalizowanie tego, czym żyje Kościół w Europie. Był to czas wzajemnego słuchania i dzielenia się. Ważnym tematem, który często powracał, stała się jedność w różnorodności. Podkreślano konieczność wierności doktrynie, ale też potrzebę pochylenia się nad problemami czekającymi na rozwiązanie. Istotne jest nieustanne wsłuchiwanie się w głos Ducha Świętego oraz współpraca Kościołów lokalnych. Ważne jest także zauważenie i docenienie bogactwa

i różnorodności nie tylko ze względu na język czy narodowość, ale również ze względu na bogactwo tradycji.

W naszym Kościele lokalnym trwa III Synod Archidiecezji Lubelskiej. Odkonano już pięć z siedmiu zaplanowanych sesji plenarnych. W tym roku zakończą się dwa ważne etapy: konsultacji na poziomie parafii i dekanatów oraz przygotowywania dokumentów roboczych. Przedyskutowane na sesjach plenarnych, po uwzględnieniu spostrzeżeń i uwag członków synodu, trafią one do zespołów odpowiedzialnych za kształt księgi synodalnej. Przed ostatecznym głosowaniem członkowie synodu będą mogli zapoznać się z tekstem i wnieść poprawki.

Mam nadzieję, że doświadczenie wspólnej refleksji podejmowanej podczas prac synodalnych stało się dobrą szkołą wzajemnego słuchania i znajdzie swoją kontynuację w naszych parafiach i wspólnotach. Pragnieniem papieża Franciszka jest, aby synodalność Kościoła nie była jednorazowym wydarzeniem, ale stylem i sposobem jego codziennego życia.

Zebrane dokumenty i postanowienia będą wyznaczać kierunki pracy duszpasterskiej i ewangelizacyjnej w naszej archidiecezji oraz zawierać prawo diecezjalne. Przygotowywanie księgi synodalnej wymaga nie tylko nakładu ludzkich sił, ale przede wszystkim światła Ducha Świętego. Dlatego proszę nadal wszystkich diecezjan, a zwłaszcza kapłanów i osoby życia konsekrowanego, o gorącą modlitwę w intencji obfitych owoców III Synodu Archidiecezji Lubelskiej.

W drodze do Lizbony

Na przełomie lipca i sierpnia bieżącego roku odbędą się w Lizbonie kolejne Światowe Dni Młodzieży. W styczniu Ojciec Święty Franciszek zwrócił się do młodych całego świata, prosząc, aby w drodze na to spotkanie przygotowali się na doświadczenie wspólnoty, która poszerza serce, niweluje mury podziałów i pomnaża braterstwo. Wielu młodych, uczestnicząc w ostatnich światowych spotkaniach, poznało na nowo piękno wiary i Kościoła, a także odkryło swoje życiowe powołanie.

Tematem spotkania młodych z całego świata będą słowa zaczerpnięte z Ewangelii według Świętego Łukasza: „Maryja wstała i poszła z pośpiechem” (Łk 1,39). Papież Franciszek pragnie przypomnieć młodym, jak ważna w ich pielgrzymce wiary jest Matka Najświętsza, zasłuchana w słowo Boże, niezwlekająca z podejmowaniem decyzji ważnych dla wypełnienia się Bożych planów. Maryja w młodym wieku stawała przed wyborami podobnymi do tych, przed którymi staje dzisiaj wielu młodych ludzi: by zaufać Panu, wyruszyć w pielgrzymce wiary, przelamać własne lęki i obawy.

Cieszy fakt, że w Światowych Dniach Młodzieży pragnie uczestniczyć ponad 12 tysięcy młodych ludzi z Polski. Z naszej Archidiecezji udział planuje ponad 200 osób w kilku grupach. Wciąż można się jeszcze zapisać, do czego bardzo zachęcam. Jednak decyzji o uczestnictwie nie warto odkładać na ostatnią chwilę ze względu na wyczerpywanie się zarezerwowanych biletów lotniczych. Wszelkie potrzebne informacje można uzyskać w Centrum Duszpasterstwa Młodzieży w Lublinie.

Dziękuję kapłanom i liderom wspólnot, którzy zaangażowali się w organizację wyjazdu. Szczególnie cenne są te inicjatywy, które pomagają młodym ludziom gromadzić fundusze służące pokryciu kosztów. Spore zainteresowanie udziałem w Światowych Dniach Młodzieży pomaga nieco przezwyciężyć niepokój związany z informacjami o młodych, którzy odchodzą od Kościoła i nie są zainteresowani życiem opartym na wierze. Obserwacje socjologów i doświadczenie duszpasterzy potwierdzają te tendencje. Fakt ten nie może jednak osłabiać naszej duszpasterskiej gorliwości. Wręcz przeciwnie, tym bardziej należy mobilizować siły, aby z pasterską pasją szukać młodych oddalających się od Chrystusowej owczarni.

Wszędzie tam, gdzie kapłani nie żałują swego czasu dla młodych, powstają wspólnoty młodzieżowe. Sami młodzi są gotowi angażować się w przedsięwzięcia ewangelizacyjne adresowane do rówieśników. Bardzo dobrym przykładem jest nasze diecezjalne spotkanie w Garbowie. Nie byłoby ono możliwe bez ogromnego zaangażowania członków Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, Ruchu Światło-Życie, harcerzy, Wspólnoty Guadalupe czy Akademii Młodzieżowej. Jesteśmy wdzięczni młodym ludziom za to, że pełni ewangelicznego zapału wnoszą wkład w budowanie Chrystusowego Kościoła, który staje się także ich domem.

Zachęcam młodych z Archidiecezji Lubelskiej, aby wzięli udział w Światowych Dniach Młodzieży w Lizbonie. Niech doświadczenie wspólnoty młodego Kościoła, spotykającego Chrystusa i trwającego na modlitwie wraz z następcą Świętego Piotra, napelni wszystkich prawdziwą, ewangeliczną radością, mocniejszą niż rozczarowania spowodowane słabościami ludzi Kościoła.

Pod patronatem Świętego Jozafata

Dwa dni temu minął rok od inwazji wojsk rosyjskich na teren suwerennego i niepodległego państwa Ukrainy. Nie mogliśmy wtedy przewidzieć, jak się zakończy niedający się niczym usprawiedliwić akt agresji. Wyobrażenia podpowiadała nam nierzadko najgorsze scenariusze. Dziś patrzymy z podziwem na bohaterski naród ukraiński, broniący swojej i naszej niepodległości. Z utęsknieniem oczekujemy sprawiedliwego pokoju i nie ustajemy w wysiłkach, aby pomóc ludziom szukającym schronienia i bezpieczeństwa, także na terenie naszej archidiecezji.

Obok zapewnienia uchodźcom z Ukrainy miejsca do godnego życia, warto również zatroszczyć się o ich potrzeby religijne, a także pomóc w stworzeniu warunków do integrowania się wokół własnego języka i kultury. W ostatnim czasie w Lublinie zwiększyła się znacznie liczba osób narodowości ukraińskiej. Wśród nich są także grekokatolicy.

Zarówno władze kościelne, jak i wierni Kościoła grekokatolickiego zwracali się z prośbą o użyczenie dogodnego miejsca do sprawowania kultu i duszpasterskich spotkań. W związku z tym, po przeprowadzeniu koniecznych konsultacji, podjąłem decyzję o użyczeniu kościoła rektoralnego pod wezwaniem Świętego Jozafata w Lublinie przy ulicy Zielonej na potrzeby wspólnoty grekokatolickiej.

Ta świątynia w centrum Lublina była od początku związana z duchowością i kulturą Wschodu. Została zbudowana pod koniec XVIII wieku przez greckich kupców działających w Lublinie. Nosząca pierwotnie wezwanie Bogarodzicy służyła ludności prawosławnej i związana była z patriarchatem w Konstantynopolu. Po odzyskaniu niepodległości została przekazana Kościołowi katolickiemu. Sto lat temu biskup Marian Leon Fulman nadał kościołowi tytuł Świętego Jozafata Kuncewicza, arcybiskupa połockiego, gorącego zwolennika jedności Kościoła wschodniego ze Stolicą Apostolską. W tym roku, 12 listopada, minie 400 lat od jego męczeńskiej śmierci w Witebsku.

Lublin jest miastem szczególnie powołanym do budowania więzi między religiami, wyznaniem i tradycjami liturgicznymi. Spotkanie religii i kultur było tu przez wieki bardzo owocne. W centrum miasta mamy wiele kościołów, więc użyczenie jednego z nich grekokatolikom nie utrudni naszym wiernym uczestnictwa w liturgii, a istniejącej od 30 lat w Lublinie parafii grekokatolickiej pomoże rozwiązać problemy duszpasterskie. Nie zmieni się też w żaden sposób funkcjonowanie Kuchni Brata Alberta przy ul. Zielonej, prowadzonej przez Bractwo Miłosierdzia.

Przekazując to miejsce naszym braciom grekokatolikom, odpowiadamy na Boże wołanie zapisane w Księdze proroka Izajasza: „Poszerz przestrzeń twego namiotu”. To wołanie kończy się wymowną obietnicą: „Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju” (Iz 54,10).

Zakończmy słowami papieża Franciszka z jego wielkopostnego orędzia: „Razem – jako Kościół pielgrzymujący w czasie – przeżywamy rok liturgiczny, a w nim Wielki Post. Idziemy z tymi, których Pan postawił obok nas jako współtowarzyszy podróży. Podobnie jak w przypadku wejścia Jezusa i uczniów na górę Tabor, możemy powiedzieć, że nasza wielkopostna droga jest *synodalna*, ponieważ odbywamy ją razem, będąc uczniami jedyne Nauczyciela. Wiemy bowiem, że On sam jest Drogą, a zatem – zarówno w drodze liturgicznej, jak i synodalnej – Kościół nie czyni nic innego, jak tylko coraz głębiej i pełniej wchodzi w tajemnicę Chrystusa Zbawiciela”.

Na drogę wielkopostnej przemiany wszystkim z serca błogosławię.

Wasz biskup Stanisław

List należy odczytać w 1. niedzielę Wielkiego Postu, 26 lutego 2023 r.
podczas wszystkich Mszy Świętych.